

Нервозите и проблемите растат тогаш кога за решавање на одредено прашање се наложуваат термини, временски рокови и ултиматуми за изнаоѓање конечен епилог на проблемот. Доколку на тоа се надоврзат и уцените кои една од страните се обидува да ги искористи за опструкција на идните развојни процеси, тогаш балонот се дува со голема можност да пукне. Така во моментов функционираат македонско-грчките односи во поглед на името на Македонија. Тие релации мора јасно да се дефинираат, да се проанализираат и да се кажат со вистинското име. Да се зборува дека Грција и Грците имаат добрососедски чувства кон северниот сосед, да се објаснува дека Атина е заинтересирана за економски препород на нашата земја, па затоа вложува кај нас, да се изјавува како тие сакаат нас да нè видат среќни и задоволни, а притоа да се прави сè тоа да не се случи е, просто кажано, перверзно и одвратно за слушање. Нештата треба да се кажат со вистинското значење. Треба јасно да се потенцира дека Грција не ѝ е никаков пријател на Македонија, Грците негуваат само фашизоидни и иредентистички чувства кон Македонците, треба јасно да се каже дека нашиот јужен сосед презема недипломатски мерки само за да пропадне во секоја општествена смисла и да нè снеса од географската и геополитичката мапа на Балканот и на Европа. Тоа е вистината. Е сега, ако почнуваме да ја играме и ние наметнатата игра од вечно проблематичните Грци, тогаш не ни преостанува ништо друго освен да возвратиме со уште пожестоки мерки. Но, мерки кои ќе значат аргументирано и фактографско обезличување на грчката пропагандна машинерија и нејзино поставување на местото кое го заслужува - столбот на срамот. Вистината е на страната на Македонија. Таа треба само да се прикаже таква каква што е. Да го разбудиме светот од вештачкиот сон во кој западнал и да се обидеме да го анимираме да размислува правдољубиво и реално.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

МАКЕДОНИЈА ТРЕБАШЕ ДА ГИ НАПУШТИ ПРЕГОВОРИТЕ СО ГРЦИЈА ВЕДНАШ ПО АМЕРИКАНСКОТО ПРИЗНАВАЊЕ НА УСТАВНОТО ИМЕ

Јаловите патешествија на Нимиц продолжуваат. Бесцелно, без некоја видлива конструктивност и аналитичност од негова страна. Играњето топло-ладно со двете страни создава само нови антагонизми на релација Атина-Скопје. Изнесувањето нови неодржливи предлози за името на една суверена држава, без притоа да се почитуваат меѓународно-правните норми, не може да се нарече суштинска дипломатија. Името Македонија не е дневно-политичко прашање. Доколку историјата од преку два милениума го зачувала во својот изворен и автентичен облик како Македонија и никако поинаку, тогаш еден просечен дипломат, кој патем прво е бизнисмен, а во слободното време се занимава со на-

дворешна политика, не може да си дозволи да смени нешто што трае од икона. Нимиц не може да ѝ биде кум ниту на географијата, ниту на историјата, ниту на утрешнината. На ваков начин медијаторот се обидува да ја промени и Библијата, да ѝ наметне квазиамандман со кој ќе го избрише постоењето на древното македонско име. Таквите горат во пеклот. Ако Нимиц продолжи со неаргументираниот пристап во решавањето на спорот, тогаш лично тој ќе биде одговорен за сè полошите односи меѓу Македонија и Грција. Пред него има илјадници факти, аргументи, податоци и информации, кои се однесуваат на македонизмот, на македонскиот идентитет, на македонското постоење. Од друга страна, пак, исто тол-

ГРЕШКИТЕ ВО ЧЕКОРИ ПОДОЦНА СКАПО СЕ ПЛАЌААТ

ТРЕБАШЕ ВЕДНАШ ДА СЕ ПОВЛЕЧЕМЕ ОД ПРЕГОВОРИТЕ

Најголемата грешка која Македонија ја направи и сè уште ја прави се однесува на нејзиното прифаќање да ги продолжи преговорите со Грција за проблемот со името. Тоа е политичко недозреано однесување, кое веќе денес, а не утре, ни се враќа како бумеранг. Но, тоа е наследен проблем. Кога Македонија доживеа да биде призната под нејзиното уставно име од страна на повеќе од 120 земји членки на Обединетите нации, таа веќе проблемот го има решено во своја полза. Но, тоа не знаеше да го искористи. Понатаму, три од петте постојани земји-членки на Советот за безбедност на ОН (Русија, Кина и САД), ја признаа земјавата под името Македонија. И по ова, таа и понатаму се мачи со она на властите во Атина. Едноставно, не веруваме во нашиот капацитет, не веруваме во придобивките кои самите ги остваривме во изминатите 15 години на тој план. Во 2003 година државата беше призната под уставното име од страна на администрацијата на Џорџ Буш. Тогаш требаше да престане сè. Македонија во истиот момент требаше да се повлече од преговорите и да ѝ ја зададе последната штаканица на Атина. Зошто тоа не се случи? Немавме стратегија, немавме друг избор? Во тие моменти, македонските институции требаше да кажат стоп на сите нови идеи, термини за продолжување на преговорите и сл.

ку записи постојат за грчкиот идентитет, за лажната грчка територија на која денес се протега земјата на Караманлис и Бакојани. Нимиц знае сè. Зошто молчи и бара компромис? За вакви нешта компромиси не се прават. За вакви нешта паѓаат држави, кои се засновани на лажни постулати. Таква е грчката држава, која плашејќи се од потенцијално скорешно распаѓање на нејзината територија, се обидува водата на воденицата да ја пренасочи по друга патека. Континуираната фрустрација на атинските власти се последен крик на нелегалната неколкуде-

цениска политика на сите досегашни генерации. Таа мора да доживее фијаско. Таа мора безусловно да биде поразена. Тоа ќе биде во интерес на целиот регион. Македонија може многу да помогне во тој процес. Македонија може да им помогне и на самите Грци да се осознаат себеси, кои се, што се, зошто се... Не треба повеќе да живеат во заблуда, со која се задоиле од страна на искривените историографии. Денот "Д" е пред нас. Ако сега не го искористиме, кој знае кога повторно ќе ни се создаде прилика.

МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ Е ПРИСУТНО ОД БУКУРЕШКИОТ ДОГОВОР

"Јазот во ставовите останува и понатаму. Немам јасни идеи како би можел да се надмине. Фактот што сè уште нема решение, е сериозен проблем кој би можел да има реперкусии на регионалната стабилност по косовската независност. Доколку не се реши македонско-грчкото прашање, тоа ќе остави болна точка во животот на регионот и мислам дека ќе доведе до влошување на ситуацијата... Идентитетот на македонскиот народ во Поранешната Југословенска Република Македонија не е во прашање. Јас имам огромен респект за нив, за нивната етничка припадност, јазик, култура и позиција на Балканот. Ова не е прашање на национален идентитет, туку на тоа дали можеме да постигнеме политичко решение за прашањето кое е на маса веќе извесно време. Релацијата со членството во НАТО не е на маса на

преговорите. Временската рамка за решавање на проблемот со името може да биде години или месеци. Во двете земји има силни лидерства, мошне интеллигентни луѓе. Тие знаат што е залогот, знаат кои се можностите за успех, знаат кои се ризиците од неуспех, и иако имаат цврсти ставови, исто така, знаат дека како остварени политички лидери не постигнувате успех лесно и не го остварувате стопроцентно. Треба да направите извесни прилагодувања кон соседот. Десет години можеби звучат како долго време, но македонското прашање е присутно речиси стотина години, можеби уште од Договорот во Букурешт од 1913 година. Не сакам да изгубам надеж, воедно сум и реален, но не сакам да загубам надеж".

Метју Нимиц

МАКЕДОНСКА КАУЗА

Точно, Грција на почетокот ќе покажуваше лутина, можеби повторно ќе ни воведеше ембарго. Но, да не забораваме - тогаш ние бевме победниците, тогаш ние ја добивме битката, а не Грците. Сè ова што денес ни се случува е само резултат на пасивниот однос на македонската надворешна политика во текот на изминативе години. Што ќе се случеше доколку Грција се најдеше во позиција како Македонија, што ќе направеше таа доколку беше призната од 120 држави во светот, заедно со трите најмоќни. Без и малку размислување ќе ни зариеше нож во грбот и ќе ни соопштеше дека Атина нема повеќе што да бара во односот со Македонија и преговорите. Ние сакавме да гл-

"Правото на уставното име и на национален идентитет е неутуѓиво право кое ѝ припаѓа на секоја земја. Во време кога се одбележува 60-годишнината од усвојувањето на Универзалната декларација за човекови права, правото на уставно име и на национален идентитет е неутуѓиво право, кое ѝ припаѓа на секоја земја. Само една земја го оспорува правото на Република Македонија на уставното име. Ја повикуваме Грција да го признае уставното име и на тој начин да се приклучи кон големото мнозинство членки на светската организација кои веќе тоа го сториле".

Антонио Милошоски

миме конструктивност, ние сакавме да бидеме транспарентни и отворени кон нашето непријателско регионално опкружување. Не е тоа дипломатија. Погрешивме во чекори. Затоа денес во Њујорк ние се бориме да го спасиме

она што како придобивка го стекнавме во текот на сите овие години зад нас, наместо да постигнеме нешто повеќе од она што го имаме. Да бидеме признати од толку земји во светот и повторно да ни се предлага промена на уставното име е повеќе од валкана дипломатија. Димитров треба да покажува агресивност, а не дефанзивност во настапот пред Нимиц и Василакис. Тој треба со купишта докази да ги бомбардира тврдите грчки бункери, кои се празни со фактографски аргументи. Со овие адути кои ги имаме в раце ние треба да сметаме дека војната со Грција е добиена, а не дека и понатаму треба да војуваме. Зошто дозволуваме нашата победа некој да ја преименува во пораз, зошто им овозможуваме на нашите противници, нашите докази да ги употребат како нивни? Офанзивата на Атина треба да ѝ ја вратиме како бумеранг удар врз нејзината глава, затоа што нејзините објаснувања се плитки, неосновани и не одговараат на основите на меѓународното право. Грција не ја користи дипломатијата, таа ја злоупотребува. Едноставно, нашиот јужен сосед станува ризичен политичко-безбедносен фактор во регионот, па и во Европа. Нејзината надворешна политика ја разнишува севкупната безбедносна мрежа на северноатлантската алијанса, не водејќи притоа сметка за колективните резултати и постигнувања на сите држави-членки. Самобендисаниот, нарцисоиден и едностран пристап во решавањето на личниот проблем со Македонија од страна на Грција, е тешко прифатлив за севкупното трансконтинентално општење. Македонија игра и мора да игра на таа карта. На моменти да покажеме дрскост, затоа што адутот кој го имаме в раце ни го дозволува тоа, на моменти да покажеме вербална сила, затоа што фактографијата го наложува тоа. Македонија можеше да ја поразе Грција уште пред пет години. Ма-

"Македонија направи многу за да ги подобри односите со Грција, но погрешни се проценките дека поради уцените за влез во Алијансата, Македонија ќе го жртвува сопствениот идентитет. Македонија не може да ја пресече таа гранка, без разлика на притисокот. НАТО, доколку нешто значи, покрај тоа што е колективен систем за безбедност, значи слобода, значи достоинство и значи демократија. Не можеме да не бидеме слободни да се викаме така како што се викаме и тоа да биде цената која ќе треба да ја платиме за да влеземе во таква алијанса".

Никола Димитров

кедонија се исплаши од победата и кротко замолкна пред сопствениот успех. Македонија може да ја капитулира Грција и денес. Но, македонските дипломати, освен тоа што кажуваат дека се Македонци, истовремено треба и да се однесуваат македонски.

**ИНСЕРТ ОД ГРЧКИОТ ГЕНОЦИД ВРЗ
МАКЕДОНЦИТЕ ВО 1948 ГОДИНА**

"Никакво чисто и одржливо решение не може да се изгради за името, едноставно со опишување на постојниот политички систем на соседната земја. Такво име не е сложено и поради тоа не може да биде решение. Позицијата на грчката Влада е цврста, не удираме ниско. Наместо тоа, го интензивираме притисокот за решение. Цел е заемно прифатливо решение изградено на сложено име, кое ќе се применува за сите. Нашиот став - нема напредок, нема покана за во НАТО - е јасен. Доколку не биде постигнат напредок, аспирациите на соседната држава за приклучување кон Алијансата ќе бидат неосновани, бидејќи принципот на добрососедски односи е предуслов за НАТО".

*Костас Караманлис,
премиер на Грција*

ГРЧКИОТ ГЕНОЦИД ВРЗ МАКЕДОНЦИТЕ

Писмо со голема тежина на пишаното, деновиве до влијателните амбасадори на САД, Британија, Франција, Германија, Италија и другите земји на ЕУ, испрати Здружението на наставниците по историја на Република Македонија. Историските факти кои им се нудат на екселенциите, истовремено се и порака за правичен и природен

Грчкиот националист Караџаферис изрази стравување од распаѓањето на целовитоста на неговата земја. Како иницијатори на прекројувањето на границите по етнички концепт ги спомна Македонците, кои таа идеја ја изложиле уште кон крајот на Втората светска војна. Имено, Караџаферис како доказ го прикажува прогласот на Комунистичката партија на Македонија од 1944 година, во кој се повикува на обединување на Македонија во своите етнички граници. Затоа тој смета дека за Грција е опасно постоењето на северен сосед кој ќе го носи името Македонија.

исход од македонско-грчкиот спор за името. Дел од писмото пренесуваме и во следните редови.

"По Балканските војни и Букурешкиот мировен договор од 1913 година, не се прифатија барањата на македонскиот народ за создавање македонска држава и најголем дел од етногеографската територија на Македонија потпадна под грчка власт. Во такви услови, македонскиот народ во 'грчкиот дел од Македонија' беше подложен на бескрупулозен терор и етничко чистење. Карнегиевата комисија, која беше формирана од тогашната меѓународна јавност, сведочеше за

убиствата, теророт и прогонувањето на илјадници Македонци од нивните вековни огништа. Градовите Серес и Кукуш ги снеса од лицето на земјата, а 'цивилизираната' грчка војска внимателно ги уништуваше сите македонски национални и културни белези за да го докаже 'грчкиот' карактер на Македонија. По Грчко-турската војна во 1923 година, тогашните грчки власти се обидоа поразот да го ублажат со нов бран етничко чистење на Македонците од 'грчка Македонија', кога Европа и светот немо гледаа на уште еден преседан во меѓународните односи - размена на население на етничка и верска основа. Делот од Македонија под грчка власт стана предмет на 'македонската политика' на Атина, така што во него беа населени околу 640.000 колонисти од Мала Азија и Кавказието. Така, грчката држава го доврши етничкото чистење на Македонците и овој дел од Македонија го насели со немакедонско население... Државната грчка стратегија околу присвојувањето на името Македонија продолжи и за време на крвавата Граѓанска војна во периодот од 1946 до 1949 година. Официјалната грчка историографија се обидува и денес да ѝ даде идеолошки белег на војната и покрај тоа што неспорен е фактот дека една третина од борците на левичарската герилска војска беа и се декларираа како Македонци по националност и бараа присоединување кон новата македонска држава во рамките на федерална Југославија или најмалку национална рамноправност на делот од македонскиот народ, кој се наоѓаше во рамките на грчката држава. Драматичниот крај на грчката граѓанска војна ја значи и последната етапа од проектот - етничко чистење на 'грчка Македонија', кога под изговор дека се прогонуваат политичките неистомисленици комунисти, беа истерани десетици илјади Македонци од нивните вековни огништа. Како последица на тоа, само во денешна Република Македонија живеат околу 300.000 луѓе кои потекнуваат од делот на Македонија под грчка власт, а по националност се декларираат како Македонци. Со ова сакаме да Ви предочиме дека беспредметни и неосновани се грчките тврдења за некакви наводни територијални претензии на Република Македонија кон Грција. Македонската историографија не сака да поттикнува ревизионистичка политика кон своите соседи и затоа ги повикува и своите колеги од Грција да ги остават нерешените прашања да бидат тема за некоја меѓународна историска конференција на која историчарите, а не политичарите ќе го имаат главниот збор".